

בעניני השחר העברי
לפנות אל מר
Naftali Siegel, Lwów,
Podlewskiego 4.

השחר

עתון לילדים

הוספה להשחר
הפולני.

נימ. 5

נתן סמנעלי. *

שושנת הקבר.

לפקוד¹ אבי מעודי הסכנתי²
ולנשק ברנש אחוזת אדמתו.
ובבאי היום, מה התבוננתי?
שושנה נעימה המליטה קברתו.

והיא מעולפת³ וזהר ונחמה.
הוצקה ענוה וחסד שמים.
אבי באהבתו הפריא⁴ האדמה
ותמלט⁵ שושנה חמדת עינים.

ואקמוח השושנה, החזקתיה בבפי
ושמתיה בחותם עד קבכי
ריח בשמיה שאפתי לאפי.
ומעמה בנשיקה משפתי אבי.

והיה כבואני שואה⁶ ושקר
ונפשי מבקשת ממצא הנחה⁷
אקריב לאפי שושנת הקבר
ונסו מפניה יגון ואנחה.

1 לבקר. 2 התבוננתי. 3 מעולפת. 4 הוליד. 5 ונחל. 6 ארז. 7 מנוחה.

* הערת המערכת:

שמחים אנו להודיעכם. קוראים קטנים, שמשוררנו החביב היה הבמית
לנו את השתתפותו בעתוננו ואנו מקנים להוציא בקרוב קבץ שירים קטן —
מתוך האוצר הגדול של כתביו עם תולדותיו כתובות בידי נ.ו.

הנְסִיעָה בְּכִיסֵי בְּגָדֵי.

מונולוג.

עברית מאת

נפתלי ויגד.

לולק (מופיע על הבימה, כיסי בגדיו — בגדי סטודנט — מלאים ובוֹלָטִים, באמצע הבימה עומד שֶׁלֶחַן, הוא מְדַבֵּר :)

אָבִי וְאִמִּי לוֹעָגִים לִי וְאוֹמְרִים כִּי כִיסֵי מְלָאִים תְּמִיד, אוֹמְרִים כִּי כִיסֵי הֵם מַחֲסֵן רְחֻפְצֵי־הַבֶּל שׁוֹנִים, חָנוּת לְסַחֲרָה שׁוֹנָה וּמְשׁוֹנָה, הֵי הֵי, וּבִשְׂבִיל מָה וְלָמָּה נִמְצָאִים הַכִּיסִים בְּבִגְדֵיךְ ? הָאֵם לֹא בִשְׂבִיל זֶה שִׁיְהִיו מְלָאִים תְּדִיר חֲפָצִים חֲשׂוּבִים הַנְּחוּצִים לְחַיֵּי יוֹם יוֹם ? ...

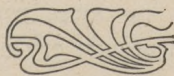
אָבָא וְאִמָּא אוֹמְרִים שְׂבִיסֵי מְלָאִים הַבָּלִים ! בְּמַחֲלַת כְּבוֹדָם, מוֹעִים הֵם מַעֲט ! הִבֵּה, רַבּוּתִי וְאוֹכִיחֶכֶם עַד כִּמָּה מְנוּמִים הוֹרֵי הַתְּבִיכִים וְאֵינָם יוֹרְעִים כִּי כָר הַנִּמְצָא בְּכִיסֵי, נְחוּץ רִי, נְחוּץ מְאֹד.

הִנֵּה לְמַשָּׁר : אוֹלָר ! (מוציא מכיסו אוֹלָר) הֲרִי אוֹלָר זֶה דָּבָר נְחוּץ מְאֹד ! הַאֲפָשֶׁר רְסִטוּדֶנְט לְצַעֲד צַעַד בְּלִי אוֹלָר ? אוֹלָר זֶהוּ יָדוֹ הַשְּׁלִישִׁית שֶׁל נֶנֶעֶר ! בְּבִקְשָׁה רַבּוּתִי ! כִּמָּה מַחֲדִירִים עֶפְרוֹן ? כִּמָּה חוֹתְכִים וְגוֹזְרִים אִם לֹא בְּאוֹלָר ? נוֹי וּבִכְמָה מוֹחֲקִים אֶת כַּתְמֵי־הָרִיוֹ וְהַשְּׁנִיאוֹת בְּמַחֲבְרוֹת ? (מניחו על הַשֶּׁלֶחַן, כִּמוֹ כֵּן אֶת יֵתֵר הַחֲפָצִים שֶׁהוּא הוֹלֵךְ וּמוֹצִיא, הִנֵּה חָבֵל ! (מוציא חָבֵל אֲרוּךְ מְאֹד הַמְתַּגְלָגֵל עַל הָרִצָּפָה) גַּם חָבֵל נְחוּץ מְאֹד לְכָל נֶנֶעֶר. בְּבִקְשָׁה רַבּוּתִי ! הִנֵּעוּ בְּעֶצְמָכֶם : לַפְעָמִים יֵשׁ צָרָה לְקִשּׁוֹר דְּבַר־מָה, שְׂמִים יָד בְּצַלְחַת וְהַחֲבֵל מוֹכֵן וּמוֹמָן... וּבִכְמָה נָעִים וַיִּפֹּס הַדְּבָר, כְּשֶׁנִּפְגָּשִׁים שְׁנֵי חֲבֵרִים וַיֵּשׁ כִּמָּה לְבִלּוֹת אֶת הַזְּמָן... מִשְׁחַק־סוּסִים ! הֲרִי יָרוּעַ דָּקָם בּוֹדָאִי : אִם יֵשׁ חֶבֶד יֵשׁ גַּם שׂוֹמְרֵי מוֹשְׁכוֹת, אוֹ קִמְשָׁל מְטַפַּחַת (מוציא מְטַפַּחַת) הֲרֵא תוֹדוֹ בְּעֶצְמָכֶם כִּי בְּלִי מְטַפַּחַת קִשָּׁה לְצִאָת וְלָבֹא ! הֲרִי קִשָּׁה לְדָרוֹשׁ מִנֶּעֶר שֶׁקֶבֶד חֲנוּךְ טוֹב, שִׁיקָנָה אֶת חֲטָמוֹ בְּאַצְבָּעוֹתָיו

בָּכָה (מִקְנֶה אֶת חֲטָאוֹ בְּאַצְבָּעוֹתָיו) אוֹ בְּשֵׁרוֹלָיו (מִקְנֶה בְּשֵׁרוֹלָיו) וּבִיחּוּד
 בְּשִׁנּוּכֶרֶת הַנּוֹלֶלֶת עַל הָאָדָם הָרִי הַמְטַפַּחַת הַכֶּרְחִית הַיָּא! מְלֹכֶד זֶה לְכַמָּה
 מִשְׁחָקִים הָרִי יֵשׁ צֶדֶד בְּמִטְפַּחַת... הִנֵּה מוֹחֵק! (מוֹצִיא מוֹחֵק) הַחוֹשְׁבִים
 אַתֶּם שְׂאֵחַד הַסּוֹפְרִים הִנֵּנִי שְׂדֻכְרֵי שׁוֹטְפִים בְּאַמֶּת הַיָּמִים בְּשִׁכְתִּי לְכַתּוּב
 וְאַיִנִּי טוֹעָה אֵף בְּמִקְצַת? הֵ הִי מָה רַבּוֹ הַשְּׁנִיאוֹת בְּכָל מָלָה הַיּוֹצֵאת מֵעֵמִי!
 רַבּוֹתִי! אֲנִי כּוֹתֵב וּמוֹחֵק מוֹחֵק וְכוֹתֵב (מֵרָאָה בִּיצֵד הוּא מוֹחֵק). וְעֶפְרוֹן?
 (מוֹצִיא עֶפְרוֹן) הַדָּבָר הַכִּי נְחוּץ בְּעֵזְכֶם הִרְיֵהוּ הָעֶפְרוֹן! (מוֹצִיא עֶפְרוֹן שֵׁנִי)
 בְּשָׁלָא יִסְפִּיק זֶה כְּכֹר מוֹכֵן הַשְּׁנִי (מוֹצִיא שְׁלִישִׁי) הַשְּׁלִישִׁי הַרְבִּיעִי הַחֲמִשִּׁי
 הַשְּׁשִׁי (מוֹצִיא עֶפְרוֹנוֹת מִבִּיסִים שֵׁנִים) בְּשִׂיאֵכֶד אַחֵד אוֹ יִשְׁכַּר מוֹכְנִים
 בְּקוֹל הַקּוֹרָא הָרֵאשׁוֹן מַחֲנֶה גָדוֹל שֶׁל אַחֲרִים. הָעֶפְרוֹנוֹת אֵינֶט מְיוֹתָרִים
 בְּשׁוֹם פַּעַכ. לַפְּעָמִים בְּבֵית הַסֵּפֶר יֵשׁ לְגִמּוֹל חֶסֶד לְאַחַד הַחֲבֵרִים אוֹ
 לְמִוְרָה לְהַשְׁאִיר עֶפְרוֹן. וְלַפְּעָמִים חֲפָצָה הָאֵם לְרִשׁוֹם בְּפִנְקָסָה דְּבִרְמָה
 וְזֹא אֲנִי הָרֵאשׁוֹן. הַמוֹשִׁיט אֶת הָעֶפְרוֹן... הִנֵּה אֶרְנָק! (מוֹצִיא אֶרְנָק) בְּמָה
 תִּשִּׂים אֶת בְּסִפְּךָ אִם לֹא בְּאֶרְנָק? וְאֵם תֹּאמְרוּ רַבּוֹתִי! קָמָה לְנַעַר בְּמוֹנִי
 בְּסֶפֶר? דַּעֲוִי קָכֶם שְׁלָא תִמִּיד אֶפְשָׁר לְהַבִּיא מִהַבֵּית אֲרוּחַת בּוֹקֶר שְׁנִיָּה
 לְבֵית הַסֵּפֶר! וְלִכְטוֹחַ בְּחֲבֵרִים גְּדִיבִים שִׁיחֲפָצוּ לְהַלּוֹת אֲנוּרָה אוֹ שְׂתִים
 קָשָׁה! וְלַפְּעָמִים צֶדֶד לְקִנּוֹת מַחֲבָרֶת עֵט חֲדָשׁ וְכַדוּמָה וְאֵם גַּם תּוֹפָנִים
 מִמִּתְקִים. שׁוֹקוֹלָדוֹת...

הִנֵּה פִּנְקָס! (מוֹצִיא פִּנְקָס) הֵאִין אַתֶּם בְּקִיָּאִים בְּנִחְיָצוֹתוֹ שֶׁל דָּבָר זֶה?
 כָּל הַדָּבָרִים הַחוֹשְׁבִים בְּעֵינִי אֲנִי רוֹשֵׁם לִי בְּפִנְקָסִי. מְלֹכֶד זֶה תִּמְצָאוּ אֲצִלִּי
 דְּשִׁימַת כָּל תְּלִמִּידֵי הַמַּחֲלָקָה שְׁלִי. הַתְּקַדְמוֹת בְּלִמּוּדִים דְּפִי הַמִּיּוֹן שְׁלִי...

(סוֹף יָבֵא.)

אָחות וָאָה. (סוף)

ליל הסדר בא. בבית היה הכל מוכן כמו בשנה שעברה, רק איזה יגון קבד רחוק בחלל הבית והשתרע על כל האב לא מהר להתחיל את הסדר. הוא טייל בחדר אנה ואנה ועיניו ולגו דמעות; בקרן זוית ישבה האם וגעגעה בבכי ועל המטה שכב בנימין ויאנח ממכאוביו. זה עתה עוב הרופא את הבית, באמרו: כי רק ד' הטוב הרופא כל בשר, בידו לרפא גם את בנימין. בפילה החוא לא געגד הסדר וכן גם בפילה השני. הנרי בנימין האומללים, הלכו כמשוגעים ולא ידעו את נפשם מרוב צער. אסנת נבוכה, נדמה לה שהיא תיבת בבל ובשלה הושבת הסדר. כשכל בני הבית נמו את שנתם, ירדה ממטתה ותקח את ספר התהלים בידה ותתפלל בעד אחיה. וה' שמע את תפלתה ובנימין שב לאיתנו כבתחילה. מן היום תהא ותלאה הטיבה אסנת את ברכה הרעה ולא יספת לצער את אחיה עוד ויחיו באהבה כל הימים.

9 התפישט.

חידה.

מאת אברהם זינגר.

מהאותיות האלה צריך למצא את תמלים האלה:

- (א) מושב בני האדם.
(ב) מלך ישראל הראשון.
(ג) בכורו של פהן גדול.
(ד) משרתי המקדש הנבחרים.
(ה) ספרו החשוב של הרמב"ם.
(ו) התפלה לנשמת המת.

א	ב	ב	ב
ד	ה	ו	ז
ז	ח	י	י
י	י	י	ל
מ	מ	ע	ע
ק	ק	ק	ק
ר	ר	ש	ת

ראשי התיבות הם שמו של משורר גדול בזמננו.

ארגו מכתבים.

דב ויוסף אפר בולומשוב. שלחו את החידה כשתהיה טובה נדפיסנה. כתבו נא איך אתם לומדים? שלום לכם ולאחיכם הקטנים. מרדכי ע—ן הוסיאטין, את ספורך, מעשה בילד אהר' הייני מרפיס ל— שלחת אותו לנו במרס שהדפיס סופר אחד בספר. לכל קוראי השחר. כתבו נא לנו אם מבינים אתם את כל הספורים והשירים שנדפסו בהשחר העברי ואיו מהם מצאו חן בעיניכם יותר.